

Jorge Luiz Antonio (Brazilia)

Traducere de Cosmina Drăghici

Fiecare dintre poezii pe care îi cunoaștem aduce numeroase surprize plăcute grație strategiilor poetice la care face apel. Plăcuta surpriză pe care o aduc în prim plan este legată de opera tipărită și electronică a lui David Daniels (SUA, 1933-2008), cu care am avut primul contact prin intermediul e-grupului *Webartery* în 2001, când mi l-a prezentat Jim Andrews: <www.thegatesofparadise.com>. Este vorba despre o operă de citit și privit și de aproape și de la distanță, atâta vreme cât cuvintele se schimbă în imagini și imaginile devin cuvinte, sau, după cum spunea însuși poetul, atâta vreme cât "realizezi cuvinte în afara imaginii și imagini în afara cuvintelor". Iar aceasta nu este nici o figură retorică, nici un simplu joc de cuvinte. E esența construcției sale poetice.

David instituie o plăcută negociere cu tehnologia computațională: el afirmă că numai cu ajutorul calculatorului s-ar fi putut elabora *The Gates (Porile)*. Calculatorul reprezintă tehnologia care oglindește dorința sa de comunicare poetică. David a realizat inițial poeme tipărite, ulterior adaptându-le la rețea. Există diferențe pline de înțeles între ele. Opera electronică, sub titlul general *The Gates of Paradise (Porile Paradisului)*, începută în 1984 și publicată în 2000, se ramifică în *Years (Ani)*, 2002 și *Humans (Oameni)*, 2002-2008, și conține numeroase comentarii pe marginea lucrărilor lui David, interviuri și o serie de alte "pori" pe care poetul le abordează în manieră unică.

Fiecare poem este o "poartă", care se deschide spre alte "pori", care, la rândul lor, sunt legături cu website-uri ale prietenilor lui David. *Humans* reprezintă "porile" prietenilor, probând faptul că David îi face în timp din ce în ce mai mulți prieteni. Fiecare link devine o

extensie a operei sale, nu o anexă. Prietenii lui Daniels nu sunt doar simpli oameni ci și lecturile sale favorite. Prin urmare, găsim "pori" ale lui Maughan, Appolinaire, Simias din Rhodos etc.

Years este o autobiografie în poezia vizuală, ce prezintă și o altă diferență: conținuturile sunt narrative, foarte narrative, nu poetice. Conținutul și forma, esențialmente realizate din litere negre înainte, au făcut apel în această nouă carte la diferite culori și forme.

În *Humans* David construiește rețeaua de prieteni dintotdeauna și plasează biografiile poetice vizuale într-un pattern de interviu în care răspunsurile trebuie să conțină nu mai mult de zece cuvinte.

Poezia lui Daniels poate fi abordată în două moduri: în intenția înțelesului semnelor lingvistice cu ajutorul cărora este construit poemul, respectiv în intenția privirii figurilor prezente în fiecare dintre poeme. Consensul și plăcerea lecturii constau în descoperirea formei, respective a conținutului. O mai atentă a treia privire oferă posibilitatea focalizării pe grupuri de litere care nu formează niciodată cuvinte. Lectura aduce înțelesul cuvintelor.

Oare cuvintele și imaginile spun același lucru? Nu. Bogăția înțelesului complemențată de imagini. Dar nu numai forma încântă lectorul. O a treia privire, care este căutarea înțelesului, și care este atât de surprinzătoare, oferă lectura primelor cuvinte care care ne seduc în demersul lecturii.

Uneori textul este poezie, alteori este o scurtă scurtă descriere epică, precum în poezia clasică a persanului Saadi, sau precum, bineînțeles, în piesele lui Shakespeare.

Alt element care atrage atenția este un fel de interactivitate vizuală, care conduce lectorul spre căile de construcție a poemului. Acest aspect este similar non-linearității hipertextului, unde traiectoria fiecărui (e-)lector pe Internet urmează înțeleșurile legăturilor pe care acesta le alege.

David Daniels s-a născut în 1933 și a plecat dintre noi în 2008. Unul dintre interviurile sale poate fi citit la adresa: <http://arteonline.arq.br/museu/interviuws/david.htm>. Această prezentare, revăzută de poet în 2004, devine acum un tribut adus memoriei sale.

1933

David Daniels
(S.U.A.)

Traducere de
Adrian Lesenciuc

A m c z u t d e

dincolo de stele

în 11 octombrie 1933 în spitalul Beth Israel din Newark New Jersey. Mama mea avea 35 ani și avea deja trei copii. Era în plină mare recesiune. Toată lumea își pusese numele în scris și aștepta să se avorteze. Ea spunea: "Nu. Voi avea acest copil și-i voi da mai multă iubire decât oricui care a trăit vreodată." Felul de a al mamei a fost atât de abuziv și prostesc încât m-am înfiorat și m-am lăsat să mor. Tata mi-a spus că cu sclipire în ochi despre cea mai bună acțiune britanică gândind în timpurile mele a licitat un bust de porțelan de Pardos al Afroditei. Îmi amintesc nașterea ipând, cu inima răbinte în recele mormânt al ciclădicei mele și expulzându-mă despre care ost niciodată întrebat spre a fi îndepărtat din grădina bitul gheizer un decupaj Matisse în carne trântit în gheață. În cealaltă mână de cauciuc, sau mai degrabă la plescitul unei mână de cauciuc, am fost viu. Mi-am dorit să trăiesc în ciuda ecuației mele schizo-carpice, cea dintâi: a iubi = a împinge

ru i
copii
m iubi
ciudad
ândind
desea
iune britan
a licitat un
roditei. Îmi aminte
cu ini
rebele m
mele t
despre care
ntrebat sp
din gr
Matisse în
In ceal
sau mai d
mi nu i d
trăiesc în
carpice, cea

Pagina 16 (Biblioteca Județeană
„George Barițiu”):

Doina Frumușelu,
Cultura pierdută.
III. Fiul câmpului și
Mars Borghese

Traseul de lectură:

